

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.4/2015/19. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2015. év november hó 12. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

A különösen nagy értékre elkövetett sikkasztás büntette és más bűncselekmények miatt **az I.r.vádlott** és társai ellen indult büntetőügyben a Székesfehérvári Törvényszék 2014. év május hó 28. napján kelt 6.B.122/2011/66. számú ítéletét **I.r.vádlott , II.r.vádlott és III.r.vádlottakkal szemben megváltoztatja.**

Az ítélet bevezető részében a 2012. június hó 20., augusztus hó 29., november hó 5. és 7. valamint a 2013. május hó 6. tárgyalási napokra utalást mellőzi.

Az I.r.vádlott terhére rótt bűncselekményt sikkasztás büntettének (Btk.372.§ (1) bekezdés és (4) bekezdés a) pont) **minősíti**, a kiszabott szabadságvesztés tartamát 3 (három) évre **enyhíti**.

A II.r.vádlott terhére rótt bűncselekményt bűnsegédként elkövetett sikkasztás büntettének (Btk.372.§ (1) bekezdés és (4) bekezdés a) pont) **minősíti**, a kiszabott szabadságvesztés tartamát 2 (kettő) évre **enyhíti**.

A III.r.vádlott terhére rótt vagyon elleni bűncselekményt orgazdaság büntettének (Btk.379.§ (1) bekezdés c) pont II. fordulat, (3) bekezdés a) pont) **minősíti**, a kiszabott szabadságvesztés tartamát 1 (egy) év 2 (kettő) hónapra **enyhíti**.

Az I.r.vádlott és II.r.vádlottakkal szemben elrendelt vagyonelkobzást 16.133.055.-
(tizenhatmillió-egyszázharmincháromezer-ötvenöt) - 16.133.055.- (tizenhatmillió-
egyszázharmincháromezer-ötvenöt) forintra **mérsékli**.

Az V.r.vádlott terhére megállapított bűncselekmény anyagi jogi megjelöléséből az 1978. évi IV. törvény 21.§ (2) bekezdésére utalást mellőzi.

Az I.r. vádlott neve helyesen:, születési éve:, lakóhelye: ...

Az V.r.vádlott lakóhelyének irányítószáma:, személyazonosító igazolványának száma:

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét **az I.r.vádlott, a II.r.vádlott, a III.r.vádlott és az V.r.vádlottakkal szemben helybenhagyja.**

A másodfokú eljárás során a **III.r.vádlott** tekintetében felmerült 26.760.- (huszonhatezer-hétszázhatvan) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Székesfehérvári Törvényszék 2014. május hó 28. napján kihirdetett 6.B.122/2011/66. számú ítéletével **I.r.vádlott** bűnösségét sikkasztás bűntettében (Btk.372.§ (1), (5) bekezdés a) pont) állapította meg, és ezért őt 4 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra, mint mellékbüntetésre ítélte. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéről, valamint a vagyonekobjzásról.

A **II.r.vádlott** bűnösségét bűnsegédként elkövetett sikkasztás bűntettében (Btk.14.§ (2) bekezdés, 372.§ (1), (5) bekezdés a) pont) állapította meg, ezért őt 3 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 3 évi közügyektől eltiltásra, mint mellékbüntetésre ítélte. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéről, továbbá e vádlottal szemben is vagyonekobjzást rendelt el.

A **III.r.vádlott** bűnösségét orgazdaság bűntettében (Btk.379.§ (1) bekezdés c) pont, (4) bekezdés a) pont) közokirat-hamisítás bűntettében (Btk.342.§ (1) bekezdés b) pont) és 2 rb. hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk.345.§) állapította meg, ezért őt 1 év 6 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, mint halmazati büntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra, mint mellékbüntetésre ítélte. Rendelkezett a III.r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő kiszabott szabadságvesztésbe történő beszámításáról, és a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéről.

Az **V.r.vádlott** bűnösségét bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (1978. évi IV. tv. 21.§ (2) bekezdés, 276.§) állapította meg, és ezért őt 60 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Az egy napi tétel összegét 4.000 forintban állapította meg. Rendelkezett a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő kiszabott pénzbüntetésbe történő beszámításáról, valamint a meg nem fizetés esetére a pénzbüntetés szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról is.

Az elsőfokú bíróság döntött a bűnjelekről, valamint a bűnügyi költség viseléséről is.

A Székesfehérvári Törvényszék **IV.r.vádlott** és **VI.r.vádlottal** szemben is határozott, azonban e két vádlott esetében az ítélet első fokon jogerőre emelkedett.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a jogorvoslati nyilatkozat megtételére fenntartott 3 napi határidőn belül az ügyész az **I.r.vádlott** és a **II.r.vádlottak** terhére büntetésük súlyosítása érdekében valamint a javukra a velük szemben alkalmazott vagyonekobjzás intézkedés törvénysértő alkalmazása miatt fellebbezett.

Az **I.r.vádlott** és védője valamint a **II.r.vádlott** és védője felmentés érdekében, a **III.r.vádlott** védője elsődlegesen felmentésért másodlagosan enyhítésért, míg az **V.r.vádlott** védője kizárólag a büntetés enyhítése céljából élt perorvoslattal.

Az I.r.vádlott védője a Fővárosi Ítéltáblához 2015. november hó 9. napján érkezett beadványában kifejtette, az elsőfokú ítélet részben felderítetlen, részben iratellenes, különösen a sikkasztás elkövetési értékének megállapítása tekintetében. Erre figyelemmel bizonyítás felvételére tett indítványt (a berakodást végző személyek ismételt meghallgatására, értékszakértő bevonására, szlovén hatóság megkeresésére). Kiemelte, az elkövetési érték megállapítására irányuló indítványa mellőzhető, ha Fővárosi Ítéltábla a számla értékek alapján állapítja meg a sikkasztás minősítését.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.1167/2014/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, ugyanakkor a vádlottak és védőik által előterjesztett fellebbezéseket alaptalannak tartotta. Álláspontja szerint az első fokon eljáró bíróság a perrendi szabályok megtartásával folytatta le a bizonyítási eljárást, az általa megállapított ítéleti tényállás megalapozatlansági hibáktól mentes. A felmentést célzó I. és II.r. védelmi fellebbezések a Be.351.§ (1) bekezdése alapján eredményre nem vezethetnek. A megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és cselekményeik minősítése is törvényes. Az ügyészi érvelés szerint a büntetést befolyásoló körülményeket minden fellebbezéssel érintett vádlottnál helyesen vette számba a bíróság és ezek kellő súlyú értékelésével szabott ki büntetést a **III.r.vádlott** és az **V.r.vádlottakkal** szemben. Ellenben az **I.r.vádlott** és a **II.r.vádlottaknál** a büntetést befolyásoló körülményeket nem a nyomatékuknak megfelelően értékelte, ezért velük szemben a kiszabott fő- és mellékbüntetés lényeges súlyosítása szükséges. A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratában jelezte, hogy **az I.r.vádlott** és a **II.r.vádlottakkal** szemben törvénytörő módon került elrendelésre a vagyonekbevonás, ugyanis az elsőfokú bíróság külön-külön mindkét vádlottal szemben a teljes meg nem térült kárnak megfelelő összegű vagyonekbevonást rendelt el. Az ügyészi álláspont szerint az I. és a II.r. vádlottak között fele-fele arányban szükséges megosztani a vagyonekbevonással érintett összeget. Mindezekre tekintettel a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Székesfehérvári Törvényszék ítéletét **az I.r.vádlott** és a **II.r.vádlottak** vonatkozásában változtassa meg, a fő- és mellékbüntetésüket lényeges tartamban súlyosítsa, míg a velük szemben alkalmazott vagyonekbevonást 51.461.138 forintban határozza meg, a **III.r.vádlott** és az **V.r.vádlottak** esetében az ítéletet hagyja helyben.

Az I.r.vádlott védője a nyilvános ülésen az írásban benyújtott fellebbezési beadványában foglaltakat fenntartva úgy nyilatkozott, hogy a felmentés érdekében előterjesztett fellebbezése magában foglalja a büntetés enyhítésére irányuló perorvoslati nyilatkozatot is. Elsődlegesen azt kérte megállapítani, hogy nem bizonyítható a vádlott bűnössége a vádiratban foglalt tényállás alapján. Bűnösségre utaló közvetlen bizonyítékok nem merültek fel, a közvetett bizonyítékok pedig nem alkotnak zárt láncolatot, illetve téves logikai következtetésre jutott az elsőfokú bíróság. Másodlagosan vitatta az elkövetési értéket, a tényállás ebben a tekintetben egyértelműen iratellenes. Az áruk mennyisége tekintetében pedig kifejtette, hogy a felrakodást végző személyek meghallgatásával lehetett volna azt megállapítani. Utalt arra is, hogy a bűnösség megállapítása esetében a bíróság a számlán szereplő értéket fogadja el, tehát 43 millió forint körüli értékben állapítsa meg a sikkasztás elkövetési értékét. Ez utóbbi esetben úgy a fő-, mint a mellékbüntetés jelentős enyhítésére van lehetőség.

A **II.r.vádlott** védője a nyilvános ülésen az elsőfokú bíróság előtt tett indítványát változatlan formában fenntartotta, azt kiegészíteni nem kívánta. Kiemelte, ügyfele abban az időben, amikor a vádbeli események történtek bútor-kereskedelemmel foglalkozott, erre kívánta alkalmassá tenni az általa bérelt helyiséget. Elmondta azt is, hogy **tanú1** nem is emlékezett a védencére, a II.r. vádlott és a többi vádlottak között pedig semmilyen kapcsolat nem állt fent. Indítványozta, hogy a bíróság bizonyítottság hiányában mentse fel védencét, másodlagos indítványt nem kívánt előterjeszteni.

A **III.r.vádlott** védője úgy nyilatkozott, hogy az elsőfokú eljárásban részt vett védő kollégájának védőbeszédét maradéktalanul elfogadta, azt fenntartotta, azzal egyetértett. Hangsúlyozta, a **III.r.vádlott** ténybelileg ugyan elismerte, hogy ő vezette a gépjárművet, azonban a szállítólevelek valótlanágáról nem volt tudomása, ezért is tagadta a bűncselekmény elkövetését. Kiemelte azt is, hogy védence büntetlen előéletű volt, méltányos joghátrány alkalmazását kérte a másodfokú bíróságtól.

Az V.r.vádlott védője a büntetés enyhítése érdekében bejelentett fellebbezését a nyilvános ülésen is fenntartotta. A büntetés - álláspontja szerint - eltúlzott, különös figyelemmel a cselekmény tárgyi súlyára és a nyomatékos enyhítő körülményekre. Védence összesen 55 napot töltött előzetes letartóztatásban, indítványozta, hogy a másodfokú bíróság enyhítse az első fokon kiszabott pénzbüntetést.

Az I.r.vádlott a nyilvános ülésen az utolsó szó jogán nem kívánt semmit előadni.

A **II.r.vádlott** és az **V.r.vádlottak** a nyilvános ülésen szabályszerű idézés ellenére nem jelentek meg, ez azonban a Be.362.§ (3) bekezdése alapján nem akadályozta a nyilvános ülés megtartását, és a fellebbezésük elbírálását.

A **III.r.vádlott** szabályszerű hirdetményi idézés ellenére a másodfokú nyilvános ülésen nem jelent meg, azonban vele szemben az eljárás másodfokon a Be.529.§ (5) bekezdése alapján távollétes eljárás formájában folyt.

Az ellentétes irányú fellebbezések közül kizárólag az ügyész **az I.r.vádlott** és a **II.r.vádlottak** javára a vagyonelkobzás mérséklésére irányuló, továbbá **I.r.vádlott** és védője valamint a **III.r.vádlott** védője enyhítésre irányuló fellebbezései alaposak az alábbiak szerint, ezért jelenlétének hiánya az eljárás akadályát nem képezte.

A Fővárosi Ítéltábla az ügyészi és a védelmi perorvoslatok folytán bírálta felül **I.r.vádlott** , **II.r.vádlott**, **III.r.vádlott** és **V.r.vádlott** vádlottakkal szemben a Székesfehérvári Törvényszék ítéletét és az azt megelőző elsőfokú bírósági eljárást a Be.348.§ (1) és a Be.349.§ (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával folytatta le a bizonyítási eljárást. Törvényesen járt el, amikor a **III.r.vádlottal** szemben ismeretlen helyen tartózkodása miatt elfogatóparancsot bocsátott ki (21/II. számú irat). A perrendi szabályokat betartva a Be.529.§ (2) bekezdése alapján a bírósági tájékoztatást követően ügyészi indítványra tért át a távollétes eljárásra e vádlott esetében (25. alszámú ügyészi indítvány). Az eljárási szabályok megtartása mellett folytatta tehát a bizonyítást a **III.r.vádlott** távollétében és az eljárási rendelkezések betartásával hozott vele szemben ügydöntő határozatot.

A Székesfehérvári Törvényszék a Be.279.§ (3) bekezdésében írt eljárási lehetőség megfelelő alkalmazásával járt el **az V.r.vádlott** esetében is. Az elsőfokú bíróság miután **az V.r.vádlottat** a korábban elrendelt előzetes letartóztatásból szabadlábra helyezte, a Be.279.§ (3) bekezdése alapján tájékoztatta arról, hogy a bizonyítási eljárás az ő távollétében is folytatható, valamint vele szemben ily módon ügydöntő határozat hozható. Az **V.r.vádlott** bejelentette (53. alszámú irat), hogy nem kíván a bírósági eljárásba részt venni. Mindezekre figyelemmel e vádlott tekintetében is perrendszerűen hozott a vádlott távollétében ítéletet az elsőfokú bíróság.

A Székesfehérvári Törvényszék a 2014. április hó 7. napján megtartott tárgyalási napon a 6 hónap elteltére figyelemmel a tárgyalást a Be.287.§ (4) bekezdése alapján, a tárgyalás anyagának ismertetésével megismételte (63. számú tárgyalási jegyzőkönyv 2. oldal).

A perrendszerű ismételtsnek megfelelően előről kezdett tárgyalás miatt a korábbi tárgyalási napok feltüntetése az ítélet bevezető részében nem felel meg az eljárási rendelkezéseknek, ezért a Fővárosi Ítéltábla 2012. június hó 20., augusztus hó 29., november hó 5. és 7., valamint a 2013. május hó 6. napjára, mint tárgyalási napokra való utalást mellőzte.

A Székesfehérvári Törvényszék ügyfelderítési kötelezettségének teljességgel eleget tett. A beszerzett bizonyítékokat valamennyi vádlott esetében logikusan értékelte, mérlegelte.

Az I.r.vádlott, II.r.vádlottak és védőiknek az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállást támadó fellebbezési nyilatkozataira figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az alábbiakat tartja szükségesnek rögzíteni.

A történeti tényállás egymással szorosan összefüggő 1. és 2. pontjában írt tények megállapítása során az elsőfokú bíróságnak a vádlottak szószavú védekezésére figyelemmel elsősorban tanúvallomások, valamint okirati bizonyítékok álltak rendelkezésére.

Az I.r.vádlott az eljárás folyamán lényegében nem tett vallomást, csak a nyomozási bíró előtt adott elő egy rövid, tagadó nyilatkozatot (nyomozati irat 2. kötet 348. oldal). A **II.r.vádlott** - szintén - sem a nyomozás során, sem a bírói szakban nem tett vallomást, csupán a rendőrkapitánysághoz intézett írásbeli vallomást nyújtott be (nyomozati irat 4. kötet 303. oldal), amelyben röviden arról adott számot, hogy a raktár helyiség bérlésére a bútorkereskedelmi tevékenysége ellátása céljából volt szüksége.

A Székesfehérvári Törvényszék helyesen járt el, amikor a vádlottak hallgatásával szemben a bűnösségük irányába mutató, következetesen egymásra épülő bizonyítékokra alapította az ítéleti tényállást.

Az elsőfokú bíróság a nyomozás során beszerzett bizonyítékokat széleskörűen feltárta.

Tanú2 bűnügyi osztályvezető, bíróság előtti tanú kihallgatása során részletesen tisztázta, hogy miként lehetett nyomon követni **I.r.vádlott** és **III.r.vádlottak** gépkocsikkal való mozgását. Felderítést nyert a tárgyaláson az is, hogy hogyan lehetett a 2. tényállási pont alapjául szolgáló - A **III.r.vádlott** által megvalósított - cselekményekből kétséget kizáróan visszakövetkeztetni **az I.r.vádlott** és a **II.r.vádlott** cselekvőségére (63. számú tárgyalási jegyzőkönyv 3. oldaltól **tanú2** kihallgatási jegyzőkönyve). A **III.r.vádlott** által bérelt járműbe elhelyezett GPS ugyanis egész pontosan elvezette a rendőröket a **II.r.vádlott** által bérelt raktárhoz, ahol a vád tárgyává tett cselekményhez kapcsolódó tárgyak lefoglalására is sor került.

A házkutatásról, a lefoglalásról készült jegyzőkönyvek, valamint a rendelkezésre álló egyéb rendőri jelentéseken túl fontos körülmény az is, hogy a fellebbezéssel nem érintett **VI.r.vádlott** nyomozati vallomásában a **III.r.vádlott** és az **V.r.vádlottra** tett terhelő nyilatkozatain túl - a bíróság rendelkezésére álló tanúvallomásokot és okirati bizonyítékokat mindenben megerősítő - közvetett bizonyítékokat is szolgáltatott **az I.r.vádlott** és a **II.r.vádlott** cselekvőségére nézve is (nyomozati irat 4. kötet 213. oldal). A **VI.r.vádlott** e vallomásában ugyanis „a tudottan lopott műszaki cikkek dunaújvárosi felpakolásáról” adott számot.

A Fővárosi Ítéltábla a nyilvános ülésen **az I.r.vádlott** védője által a berakodást végző személyek ismételt meghallgatására, az értékszakértő bevonására, valamint a szlovén hatóság megkeresésére irányuló bizonyítási indítványát elutasította az alábbi indokok alapján.

Az I.r.vádlott védőjének bizonyítási indítványában foglaltak teljesítése nélkül is az ügy érdemi másodfokú elbírálására sor kerülhetett. A berakodást végző személyek ismételt meghallgatásának szükségességét az I.r. vádlott védője nem indokolta meg. Kihallgatásuk teljességgel szükségtelen.

A sikkasztással érintett érték meghatározása alapjául ugyanis megfelelő mennyiségű és minőségű okirati bizonyíték állt rendelkezésre.

A szállítólevelek valóságot tükröző tartalmát pedig az I.r. vádlott sem vitatta, amikor Szlovéniában, illetőleg a munkáltatójánál a sikkasztási cselekményét leplező bejelentést tett. Az értékszakértő bevonására a későbbiekben kifejtettek alapján nem volt szükség, mivel az elkövetési érték a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok alapján meghatározást nyerhetett.

A szlovén hatóság megkeresésére pedig szintén nem volt szükség, mivel az I.r. vádlott terhére a vádban és az elsőfokú ítéletben rótt bűncselekmények között a szlovén hatóságnak előadott bejelentés nem szerepelt.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint a Székesfehérvári Törvényszék által helyes mérlegelés útján megállapított tényállás túlnyomórészt megalapozott az az alábbi helyesbítésekkel irányadó volt a felülbírálat során.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontjára hivatkozással az iratok tartalma alapján az alábbiakkal helyesbíti.

- az 1. tényállási pontnál (elsőfokú ítélet 7. oldal) az egyes műszaki cikkek darabszámához rendelt forint összegeket a másodfokú bíróság mellőzi, a szerelvénybe rakodott műszaki berendezések összértéke 43.365.713 forint (nyomozati irat 1. kötet 83-129. oldal számlák és az elkövetési időpontban érvényes MNB 273,10 forint középárfolyama alapján).

- az 1. tényállási pont alulról a második bekezdésében (elsőfokú ítélet 8. oldal) a 62 darab LCD televízió összértéke: 11.099.604 forint.

- a 2. tényállási pont esetében (elsőfokú ítélet 8. oldal) a második és utolsó bekezdésben meghatározott 43 darab LCD televízió értéke: 4.671.004 forint.

A fenti értékek meghatározásakor a Fővárosi Ítéltábla részben osztotta **az I.r.vádlott** védőjének fellebbezési beadványában foglaltakat az alábbiak szerint.

Helyesen járt el a Székesfehérvári Törvényszék, amikor a sikkasztás és a 2. tényállási pont esetében az orgazdaság elkövetési értékének meghatározásakor a kiskereskedelmi forgalmi értéket tekintette meghatározónak. Fő szabály szerint a vagyon elleni bűncselekmények elkövetési értékének meghatározásakor a bírói gyakorlat valóban a kiskereskedelmi forgalmi értéket tekinti determinálónak. Jelen ügyben azonban az elkövetéssel érintett műszaki cikkek értékének meghatározására értékszakértői bizonyítás sem a nyomozás, sem a bírósági eljárásban nem folyt. E mulasztás ugyanakkor a Be.75.§ (1) bekezdés második mondatára figyelemmel semmiképpen nem róható a Székesfehérvári Törvényszék terhére. Ez utóbbi törvényhely ugyanis úgy rendelkezik, hogy ha az ügyész nem indítványozza, a bíróság nem köteles a vádat alátámasztó bizonyítási eszközök beszerzésére, és megvizsgálására.

Az elsőfokú bíróság számára rendelkezésre álltak az elkövetéssel érintett műszaki cikkek nagykereskedelmi forgalmi értékét bizonyító számlák, szállító levelek (nyomozati irat 1. kötet 83-129. oldal). Az egyértelműen megállapítható, hogy az érintett berendezések nagykereskedelmi forgalmi értéke jóval alacsonyabb, mint a kiskereskedelmi forgalmi érték, ezért a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján történő ténymegállapítás nyilvánvalóan a vádlott javára szól.

Mindezekre tekintettel a Be.75.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján a Székesfehérvári Törvényszék nem sértett - felderítetlenséget eredményező módon - eljárási szabályt azzal, hogy a nyomozás mulasztásait nem pótolta a bírói szakban, azaz nem rendelt ki az elkövetési érték megállapítására értékszakértőt.

Ebből azonban az következik, hogy a Be.4.§ (2) bekezdésében meghatározott in dubio pro reo elvet érvényesítve a másodfokú bíróság a rendelkezésére álló számlák, szállítólevelek alapján állapította meg a fellebbezéssel érintett 1. és 2. tényállási pontban az elkövetési értéket. A másodfokú bíróságnak erre azért is volt lehetősége, mert a tényállásból egyértelmű, hogy a műszaki berendezéseket exportra szánták, ezért a belföldi kiskereskedelmi forgalmi érték megállapítása lehetetlen lett volna, míg a külföldi kiskereskedelmi forgalmi érték a belföldön elkövetett bűncselekmény esetében nyilvánvalóan nem juthatott volna jogi jelentőséghez.

A másodfokú bíróság megjegyzi, hogy az elsőfokú bíróság tévedett, amikor **tanú3** vallomásai alapján (nyomozati irat 1. kötet 79. oldaltól, 10. számú tárgyalási jegyzőkönyv 7-8. oldal) megállapíthatónak tartotta a kiskereskedelmi forgalmi értéket.

Az iratokból egyértelmű, hogy **tanú3** biztonsági szakember, tanúként került kihallgatásra, mégis úgy a nyomozó hatóság, mint a bíróság lényegében értékbecsléssel bízta őt meg. Ennek eredményeképpen **tanú3** szakértői kompetencia hiányában nyilatkozott arról, hogy a nagykereskedelmi forgalmi értékhez képest a kiskereskedelmi forgalomban mennyivel érték volna többet a kérdéses műszaki cikkek. **Tanú3** szakértői kompetenciával azonban nem rendelkezett, a szakértői kirendelésére nem került sor, ezért az általa elmondottak szakvéleményként értelemszerűen nem értékelhetők. Az ily módon elmondott nyilatkozatai nyilvánvalóan nem voltak figyelembe vehetők a műszaki cikkek értékeinek meghatározásakor.

A fenti helyesbítésekkel teljes körűen megalapozottá vált ítéleti tényállás a másodfokú eljárásban - a Be.351.§ (1) és a 352.§ (2) bekezdésére is figyelemmel - irányadó volt, ezért **az I.r.vádlott** és a **II.r.vádlott**aknak és védőiknek a helyes bírói mérlegelés útján megállapított ítéleti tényállást támadó perorvoslati a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethettek.

A Székesfehérvári Törvényszék okszerűen következtetett valamennyi fellebbezéssel érintett vádlott bűnösségére, az összes terhükre rótt bűncselekmény tekintetében.

A Btk.2.§ (1) és (2) bekezdésében megfogalmazott anyagi jogi előírásokat megfelelően alkalmazta az elsőfokú bíróság, amikor **az I.r.vádlott**, a **II.r.vádlott** és a **III.r.vádlott**akkal szemben az elbíráláskor hatályos Btk. rendelkezéseket alkalmazta, továbbá törvényesen bírálta el az elkövetéskor hatályos szabályozás alapján **az V.r.vádlott** terhére rótt bűncselekményt. A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróság e körben kifejtett érveit (elsőfokú ítélet 11. oldal), ezek azonban a tényállásban megváltozott értékekre figyelemmel az alábbiakkal egészítendő ki.

Az I. és II.r. vádlottak esetében a változatlan büntetési tételkeretek mellett a Kúria 4/2013. (X.14.) BK véleményében foglaltaknak megfelelően a feltételes szabadságra bocsátás kedvezőbb szabályozása teszi szükségessé az elbíráláskori törvény alkalmazását.

A **III.r.vádlott**al szemben azonban nemcsak ezért kedvezőbb az új törvény, hanem azért is, mivel a terhére rótt orgazdaság büntette esetében a 4.671.004 forint elkövetési érték az új Btk.459.§ (6) bekezdés b) pontja alapján már csupán nagyobb értéknek minősül, szemben az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. törvény 138/A.§ c) pontjával, amely szerint jelentős értéknek minősült volna a terhére rótt bűncselekmény. Ezért a **III.r.vádlott**al szemben az értékhatár változásra figyelemmel is az új Btk. rendelkezései a kedvezőbbek.

A Székesfehérvári Törvényszék nem tévedett a fellebbezéssel érintett vádlottak terhén megállapítható bűncselekmények jogi minősítésekor sem, az általa megfogalmazott jogi indokok is helytállóak.

Az I.r.vádlott, a **II.r.vádlott** és a **III.r.vádlott**ak terhére rótt vagyon elleni bűncselekmények átminősítését csupán a megváltozott elkövetési értékek tették szükségessé.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla **I.r.vádlott** terhére rótt bűncselekményt a Btk. 372.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő sikkasztás büntettének, a **II.r.vádlott** terhére rótt bűncselekményt bűnsegédként elkövetett a Btk.372.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő sikkasztás büntettének, míg a **III.r.vádlott** terhére rótt vagyon elleni bűncselekményt a Btk.379.§ (1) bekezdés c) pont II. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő orgazdaság büntettének minősítette, a Btk.459.§ (6) bekezdés b) és c) pontjában meghatározott értékekre is figyelemmel.

A Székesfehérvári Törvényszék a büntetés kiszabása során irányadó súlyosító és enyhítő tényezőket valamennyi fellebbezéssel érintett vádlott esetében helyesen sorolta fel, és azokat megfelelően értékelte.

Az I.r.vádlott, a II.r.vádlott és a III.r.vádlottakat érintő rájuk nézve kedvező minősítés változásra figyelemmel azonban e vádlottak büntetésének enyhítése vált szükségessé. **Az I.r.vádlott és a II.r.vádlott** terhére rótt bűncselekmények büntetési tételkerete az elsőfokú minősítésben megállapítottakkal szemben - 2-8 évi büntetési tételkeretről - 1-5 évig terjedő büntetési tételkeretre, míg a **III.r.vádlott** esetében a bűnhalmazatban álló legsúlyosabb vagyon elleni bűncselekmény büntetési tételkerete 1-5 évig terjedő szabadságvesztés büntetésről 3 évig terjedő szabadságvesztésre csökkent.

Erre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Btk.79.§-ában megfogalmazott büntetési célokat is szem előtt tartva az **I.r.vádlottal** szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 3 évre, a **II.r.vádlottét** 2 évre, míg a **III.r.vádlottét** 1 év 2 hónapra enyhítette.

Az V.r.vádlott védőjének enyhítést célzó fellebbezése eredményre nem vezethetett.

Az 1978. évi IV. tv. 37.§-ában meghatározott büntetési célok ugyanis nem teszik lehetővé az V.r. vádlottal szemben a legenyhébb büntetési nemként, minimális napi tételszámban meghatározott a vádlott jövedelmi viszonyaihoz igazodó napi tétel összegű pénzbüntetés enyhítését.

Az V.r. vádlott terhén megállapított bűncselekmény anyagi jogi megjelölésénél az elsőfokú bíróság - a Be.258.§ (2) bekezdés d) pontjára figyelemmel - szükségtelenül tüntette fel a bűnsegédi bűnrészességre utaló 1978. évi IV.tv. 21.§ (2) bekezdését. Mivel a fenti eljárási rendelkezés nem írja elő az elkövetői alakzat alapjául szolgáló törvényhely rendelkező részben való feltüntetését, ezért ezt a másodfokú bíróság mellőzte.

A Székesfehérvári Törvényszék törvényesen járt el, amikor az **I.r.vádlott és a II.r.vádlottakkal** szemben a Btk.74.§ (1) bekezdés a) pontja alapján vagyoneklobzást rendelt el, azonban tévedett az összecszerűség meghatározásakor.

A másodfokú eljárásban módosított ítéleti tényállásra is figyelemmel a fenti vádlottak terhére róható, vagyoneklobzás alapjául szolgáló elkövetési érték 43.365.713 forint. Ez utóbbi értéket azonban a megtérült összeg - 11.099.604 forint - csökkenti, ezért a vagyoneklobzás alá eső érték összesen 32.266.109 forint. Figyelemmel arra, hogy a vagyoneklobzás intézkedés, és mint ilyen az egyéni bűnfelelősség elve alapján személyre szabott szankció, ezért a közös elkövetés esetén sincs helye a vagyoneklobzás úgynevezett egyetemleges alkalmazásának.

A fentiekre figyelemmel a másodfokú bíróság **az I.r.vádlott és a II.r.vádlottak** cselekvőségére tekintettel 16.133.055 forint - 16.133.055 forintra mérsékelte a külön-külön meghatározott vagyoneklobzás összegét.

A Székesfehérvári Törvényszék ítéletének fellebbezéssel érintett vádlottakra kiható járulékos rendelkezései törvényesek.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Székesfehérvári Törvényszék ítéletét a Be.372.§ (1) bekezdése alapján az **I.r.vádlott**, a **II.r.vádlott** és a **III.r.vádlottakkal** szemben részben megváltoztatta, míg egyebekben valamennyi fellebbezéssel érintett vádlottal szemben a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú bíróság a rendelkezésre álló iratok alapján pontosította az I.r. vádlott nevét, születési évét, lakóhelyét, valamint az **V.r.vádlott** lakóhelyének irányítószámát, továbbá személyazonosító igazolványának számát.

A másodfokú eljárás során a **III.r.vádlottal** szemben felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be.381.§ (1) és (2) bekezdésén alapul.

Budapest, 2015. év november hó 12. napján

. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Dr. Ujvári Ákos sk.
előadó bíró

Dr. Révész Tamásné sk.
bíró

A Székesfehérvári Törvényszék 6.B.122/2011/66. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.4/2015/19. számú ítéletében írt változtatásokkal az **I.r.vádlott** , a **II.r.vádlott**, a **III.r.vádlott** és az **V.r.vádlottakkal** szemben 2015. november hó 12. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Budapest, 2015. november hó 12. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
tiszttviselő